

Ewa Szarek-Waszkowska

Wola Zdakowska, pow. Mielec

Informator Archeologiczny : badania 4, 91-92

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

charakterystycznych przedmiotów. Groby są bogato wyposażone w ceramikę i zabytki, co wskazuje na konieczność ratowania cmentarzyska.

WILCZE, pow. Bydgoszcz

Muzeum im' Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy

Badania prowadził mgr Czesław Potemski. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z okresu halszackiego.

Stanowisko położone jest na skraju wsi, na niewielkim piaszczysto-gliniastym wzniesieniu. Groby odkryto w odległości około 180 m na południowy zachód od budynku mieszkalnego właściciela pola.

Na grób skrzynkowy natrafił właściciel w czasie jesiennej orki w roku 1969. We wrześniu 1970 r. przeprowadzono badania wykopaliskowe. Grób Nr 1 zlokalizowany już w roku 1969 zawierał jedną popielnicę o baniastym brzuścu przechodzącym łagodnie w cylindryczną szyjkę, zwężającą się ku otworowi, z częściowo zachowaną pokrywą. Skrzynia kamienna ułożona z 4 kamieni w obwarowaniu posiadała wymiary 120 × 100 cm, przykryta była jednym dużym kamieniem. Groby Nr 2 i 3 znaleziono w stanie szczątkowym, w odległości około 10 m na południe od grobu Nr 1. Kamienie zostały rozwleczone. Między kamieniami znaleziono kilka małych fragmentów ceramiki. W sumie zbadano teren o powierzchni 30 × 30 m, przekopując go rowami sondażowymi o szerokości 70 cm i łącznej długości 90 m. Głębokość rowów sondażowych wynosiła od 1—1,20 m. Należy przypuszczać, że pozostałe groby zalegały zbyt płytko i zostały zniszczone w przeszłości, w czasie orki. Na podstawie uzyskanego materiału można określić chronologię cmentarzyska na okres halszacki.

WITOSTOWICE II,
pow. Strzelin

patrz wczesne średniowiecze

WOLA ZDAKOWSKA,
pow. Mielec

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Ewa Szarek-Waszkowska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej.

Osada położona jest na piaszczystej terasie Wisły, przez którą przebiega granica pól między wsią Wola Zdakowska a Krzemienicą, w kierunku wsi Gawłuszowice.

Badania miały charakter ratowniczy. Objęto nimi teren przyległy do południowej części piaśnicy, najbardziej narażony na niszczenie. W odkrytym południowym profilu widoczna była zniszczona częściowo jama o średnicy 45 cm i miąższości 30 cm. Wypełnisko jej stanowiła brunatna, bardzo twarda ziemia z zawartością ułamków ceramiki, węglików drzewnych, kości zwierzęcych i kilku kamieni otoczaków. W wykopach usytuowanych na niezniszczonym terenie odkryto pod humusem na głębokości 30 cm warstwę kulturową z nielicznymi ułamkami ceramiki. W profilu warstwa ta występuje jako smuga szarej zbitej ziemi, której grubość rośnie do 40 cm w kierunku kulminacji terasy. Odkryte podczas wybierania piasku profile oraz wykopy w północnej części piaśnicy nie zawierały zabytków.

Znalezione podczas badań ułamki ceramiki świadczą, że istniała tu osada kultury łużyckiej.

Prace wykopaliskowe na tym terenie nie będą w przyszłości prowadzone ze względu na prawie całkowite zniszczenie części terasy, na której znajdowała się osada.

Dwa groby były zniszczone prawie całkowicie. Zachowały się tylko drobne ułamki naczyń i palone kości.

Jama z okresu wpływów rzymskich została zbadana częściowo. Wypełnisko jej wypełniała brązowa ziemia, przemieszana z dużą ilością ułamków ceramiki, kości zwierzęcych i popiołu. Znaleziono w niej również dwa przęśliki gliniane.

Badania będą kontynuowane w roku przyszłym.

WROCLAW-KSIEZE WIELKIE

patrz epoka brązu

ZUKOWICE, pow. Głogów

Muzeum Hutnictwa i Odlewnictwa
Metali Kolorowych w Głogowie

Stanowisko 3

Badania prowadził mgr Mieczysław Kaczkowski. Finansowała Dyrekcja Huty Miedzi „Głogów”. Czwarty sezon badań. Osada kultury łużyckiej z wczesnej epoki żelaza.

Przebadano 3 ary. Stwierdzono występowanie bardzo nikłej warstwy osadniczej oraz szeregu jam o bardzo małej zawartości kulturowej. Wyjątek stanowi jama Nr 1, z której wydobyto kilka naczyń, datowanych na Hallstatt C.